

Advies

Zaaknummer: JB.21.016492.001

Advies naar aanleiding van het bezwaarschrift, ingediend door ^{5.1.2,e} namens Anno 2004 B.V. (hierna: bezwaarde), tegen het besluit van 19 juli 2021 (kenmerk: Z2021-O001683). Met dit besluit is een omgevingsvergunning voor het maken van een dakopbouw met dakterras op de locatie ^{5.1.2,e} geweigerd.

Aan het college van burgemeester en wethouders

1. Advies

De bezwaarschriftencommissie (hierna: de commissie) adviseert om:

- het bezwaar ongegrond te verklaren;
- het besluit van 19 juli 2021 onder verwijzing naar het afwijzende besluit van 20 november 2018 in stand te laten.

Dit betekent dat de omgevingsvergunning op goede gronden is geweigerd. Hierna wordt uitgelegd hoe dit advies tot stand gekomen is.

2. Aanleiding

Eerdere aanvraag

Op 13 augustus 2018 is een aanvraag om een omgevingsvergunning gedaan voor het plaatsen van een dakopbouw op de locatie ^{5.1.2,e}. Met het besluit van 20 november 2018 is deze aanvraag geweigerd (kenmerk: OLO3854125/HZ_WABO-2018-010447). Tegen dit besluit is bezwaar gemaakt.

Het bezwaar tegen het besluit van 20 november 2018 is met de beslissing op bezwaar van 4 juli 2019 (kenmerk: Z-19-48134/UIT-19-44937 /JB.19.000208.001) ongegrond verklaard. Het besluit van 20 november 2018 is daarbij in stand gelaten. Tegen de beslissing op bezwaar van 4 juli 2019 is geen beroep ingesteld, waardoor het onherroepelijk is geworden.

Onderhavige aanvraag

Op 2 april 2021 is een aanvraag om een omgevingsvergunning gedaan voor het maken van een dakopbouw met dakterras op de locatie ^{5.1.2,e}.

Op 19 juli 2021 is deze aanvraag om een omgevingsvergunning geweigerd (hierna ook: het bestreden besluit).

Tegen dit besluit heeft bezwaarde op 27 augustus 2021 bezwaar gemaakt. Op 4 november 2021 is een aanvullend bezwaarschrift ingediend.

Op 13 januari 2022 is namens het college schriftelijk gereageerd op het bezwaarschrift.

Bezwaarde heeft op 18 januari 2022 een aanvullend bezwaarschrift ingediend.

3. Ontvankelijkheid

De commissie stelt vast dat het bezwaarschrift tijdig is ingediend, dat bezwaarde als belanghebbende bij het bestreden besluit kan worden aangemerkt en dat het bezwaarschrift ook voldoet aan de overige (wettelijke) eisen. De bezwaren kunnen daarom inhoudelijk worden beoordeeld.

4. Hoorzitting

In verband met de geldende maatregelen ter bestrijding van de verspreiding van het coronavirus heeft op 20 januari 2022 een videohoorzitting plaatsgevonden. Bezwaarde was vertegenwoordigd door ^{5.1.2,e} (kantoorgenoot van ^{5.1.2,e}) en de ^{5.1.2,e}. Namens het college heeft de ^{5.1.2,e} een toelichting op de besluitvorming gegeven. Van de videohoorzitting is een opname gemaakt.

5. Wet- en regelgeving

De relevante wet- en regelgeving waar de commissie in het advies naar verwijst staat in de bijlage bij dit advies.

6. Overwegingen

Naar aanleiding van de stukken en wat op de hoorzitting is besproken overweegt de commissie als volgt.

Bestreden besluit

In het bestreden besluit is overwogen dat geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden naar voren zijn gekomen in de aanvraag om een omgevingsvergunning van 2 april 2021 in vergelijking met de aanvraag om een omgevingsvergunning van 13 augustus 2018. Op basis van artikel 4:6, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) wordt de aanvraag onder verwijzing naar het afwijzende besluit van 20 november 2018 daarom geweigerd.

In het bestreden besluit wordt nog verder overwogen dat de aanvraag van 2 april 2021 op grond van een advies van de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit in strijd is met de redelijke eisen van welstand. De commissie is – anders dan bezwaarde heeft aangegeven – van oordeel dat dit deel van het bestreden besluit gezien de opbouw van het bestreden besluit als overweging ten overvloede moet worden gelezen. In de conclusie staat duidelijk vermeld dat de weigering gebaseerd is op artikel 4:6 van de Awb.

Is sprake van nieuwe aanvraag na een afwijzende beschikking?

Artikel 4:6 van de Awb is alleen van toepassing indien sprake is van een nieuwe aanvraag die een herhaling is van een eerdere aanvraag waarop reeds een besluit is genomen. Op basis van rechtspraak is hier sprake van als het gaat om een gelijke aanvraag door dezelfde aanvrager aan hetzelfde bestuursorgaan dat eerder op dezelfde rechtsgrondslag een afwijzende beschikking heeft genomen.

De commissie overweegt dat niet in geschil is dat de bouwplannen die ten grondslag zijn gelegd aan de aanvragen om een omgevingsvergunning van 13 augustus 2018 en 2 april 2021 exact hetzelfde zijn. Ook zijn beide aanvragen gericht aan hetzelfde bestuursorgaan, te weten: het college van burgemeester en wethouders. Voorts is bij beide aanvragen op dezelfde rechtsgrondslag een afwijzende beschikking genomen, te weten: artikel 2.1, eerste lid en onder a en c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Op de hoorzitting heeft bezwaarde aangegeven dat geen sprake is van dezelfde aanvraag, omdat de aanvragen door verschillende aanvragers zijn gedaan. De aanvraag van 13 augustus 2018 is immers gedaan door Exploitatiemaatschappij Catharina B.V. De aanvraag van 2 april 2021 is gedaan door Anno 2004 B.V. De commissie volgt bezwaarde hierin niet. Op de hoorzitting is namelijk duidelijk geworden dat achter deze verschillende rechtspersonen dezelfde feitelijk eigenaar en natuurlijk persoon zit.¹ Dat de rechtspersonen van de aanvragen verschillen is daarom louter cosmetisch. Beide aanvragen zijn ook ingediend door dezelfde gemachtigde: LinQ Vastgoed B.V., vertegenwoordigd door dezelfde natuurlijke persoon: 5.1.2.e Er is dus wel degelijk sprake van dezelfde aanvrager volgens de commissie.

Dit betekent dat de aanvraag van 2 april 2021 een nieuwe aanvraag na een afwijzende beschikking is, zodat artikel 4:6 van de Awb van toepassing is.

Toetsingskader herhaalde aanvraag

Volgens rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) is het uitgangspunt dat een bestuursorgaan zoals het college in het algemeen bevoegd is om een herhaalde aanvraag inhoudelijk te behandelen en daarbij het oorspronkelijke besluit in volle omvang te heroverwegen. Het bestuursorgaan kan zo'n aanvraag inwilligen of afwijzen. Een bestuursorgaan mag dit ook als geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd aan de aanvraag. Het bestuursorgaan kan er op grond van artikel 4:6, tweede lid, van de Awb ook voor kiezen om, als er volgens hem geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn, de herhaalde aanvraag af te wijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende besluit.

Is sprake van nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden?

Omdat sprake is van een herhaalde aanvraag is de aanvrager op grond van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb verplicht nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of feiten of omstandigheden die weliswaar vóór het eerdere besluit zijn voorgevallen, maar niet voor dat besluit konden worden aangevoerd. Nieuw gebleken feiten zijn ook bewijsstukken van al eerder gestelde feiten of omstandigheden, als deze niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd.² De aanvrager dient uiterlijk in de bezwaarfase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren te brengen.

Bezwaarde heeft het volgende naar voren gebracht als nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden:

¹ Zie de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 30 oktober 2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE9524

² Zie de uitspraak van 26 april 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1219

1. Na het afwijzende besluit van 20 november 2018 is op de locatie 5.1.2.e een zolderverdieping (vierde verdieping) gerealiseerd en daarmee is de feitelijke situatie van de woning veranderd;
2. Na het afwijzende besluit van 20 november 2018 is bezwaarde bekend geworden met de vergunningaanvragen voor dezelfde werkzaamheden op de locatie 5.1.2.e. Met het besluit van 25 april 2016 is een omgevingsvergunning verleend voor een interne verbouwing, het vergroten van de achtergevel op de 2e, 3e en zolderverdieping en het vergroten van de balkons op de locaties 5.1.2.e 38A t/m 38H. Met het besluit van 20 september 2017 is een omgevingsvergunning verleend voor het veranderen van de zolderverdieping tot één zelfstandige woning en het vergroten van het dakterras aan de voor- en achterzijde op de locatie 5.1.2.e.

Voor wat betreft 1. overweegt de commissie dat aanvragen om omgevingsvergunningen worden beoordeeld aan de hand van bouwtekeningen en wat vergund is, en niet zozeer de feitelijke gerealiseerde situatie. In beide aanvragen was de zolderverdieping reeds vergund en ingetekend in de tekeningen. In beide aanvragen komt de zolderverdieping dus duidelijk terug. Dat deze zolderverdieping nu feitelijk gerealiseerd is, is ten opzichte van de eerste aanvraag dus geen nieuw feit of veranderde omstandigheid.

Ook voor wat betreft 2. volgt commissie bezwaarde niet dat dit een nieuw feit of veranderde omstandigheid zou zijn. Voor zowel het besluit van 25 april 2016 als het besluit van 20 september 2017 geldt dat hiermee andere bouwplannen worden vergund en geen dakopbouw. De commissie ziet dus niet in hoe dit relevant is in de vraag of sprake is van een nieuw feit of veranderde omstandigheid. Het klopt dat voor het adres 5.1.2.e een eenzelfde soort dakopbouw is vergund, maar bezwaarde was hier mee bekend tijdens de eerste aanvraag. De commissie concludeert dit op basis van wat wordt overwogen in het bezwaaradvies van de beslissing op bezwaar van 4 juli 2019. Op pagina 2 staat dat bezwaarde heeft gewezen op een omgevingsvergunning voor het 'optoppen van een optopping' voor het adres 5.1.2.e 38L. Dit gaat over de omgevingsvergunning van 14 oktober 2016 waarbij voor het genoemde adres een dakopbouw is vergund. In zoverre bezwaarde stelt dat de omgevingsvergunning van 14 oktober 2016 voor het adres 5.1.2.e een nieuw feit of veranderde omstandigheid is, was bezwaarde hier dus niet pas na het afwijzende besluit van 20 november 2018 mee bekend geworden. Bezwaarde heeft dit reeds aangevoerd tijdens de eerste aanvraag.

Het is de commissie op basis van wat bezwaarde heeft aangevoerd niet gebleken dat het bestreden besluit evident onredelijk is. De commissie wil in dit kader ook opmerken dat het voor bezwaarde in rede had gelegen om beroep in te stellen tegen de beslissing op bezwaar van 4 juli 2019 als zij het niet eens was met de weigering het bouwplan te vergunnen. Op de hoorzitting is gevraagd naar de redenen om dat niet te doen, maar hier is geen duidelijk antwoord op gekomen. Het gesloten stelsel van rechtsmiddelen betekent dat van een betrokkene verwacht mag worden dat rechtsmiddelen worden benut en dat dit nalaten nadelige gevolgen kan hebben. Door geen beroep in te stellen, heeft bezwaarde het risico genomen later geconfronteerd te worden met het gevolg dat onherroepelijkheid met zich brengt.

Bezwaarde heeft aangegeven dat het college zoals blijkt uit hiervoor aangehaalde rechtspraak bevoegd, maar niet verplicht is een herhaalde aanvraag niet inhoudelijk te behandelen. Dat klopt, maar dit is geen argument om toch inhoudelijk te behandelen. Als niets is veranderd ten opzichte van een eerdere afwijzende aanvraag ligt het in het kader van een efficiënte afhandeling van

aanvragen eerder voor de hand de opvolgende aanvraag niet inhoudelijk te behandelen. Dat is hier niet ten onterechte gebeurd volgens de commissie.

Het voorgaande betekent dat aan de aanvraag om een omgevingsvergunning geen nieuwe feiten en veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Met het bestreden besluit is daarom terecht besloten de aanvraag onder verwijzing naar het afwijzende besluit van 20 november 2018 te weigeren. Aan de vraag of de omgevingsvergunning op inhoudelijke gronden al dan niet terecht is geweigerd, komt de commissie dus niet toe. Dit betekent dat de aangevoerde gronden aangaande welstand buiten beschouwing gelaten worden.

7. Conclusie

Gelet op de bovenstaande overwegingen is de commissie van oordeel dat op grond van artikel 4:6 van de Awb de aanvraag om een omgevingsvergunning op terecht gronden is afgewezen onder verwijzing naar het afwijzende besluit van 20 november 2018. Samenvattend is de commissie van oordeel dat de bezwaren ongegrond zijn en dat het bestreden besluit in stand kan blijven.

Amsterdam, 20 juni 2022

De bezwaarschriftencommissie,

5.1.2,e

5.1.2,e

voorzitter

5.1.2,e

5.1.2,e

secretaris

Bijlage: juridisch kader

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 4:6:

1. Indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden.
2. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.